Temps Ordinari - La Santíssima Trinitat

Per Administrador el dg., 07/06/2009 - 09:00

Dt 4,32-34.39-40
Rm 8,14-17
Mt 28,16-20

•Un dia per obrir els nostres horitzons Avui és un dia per obrir els horitzons de la nostra vida, per respirar a ple pulmó, per tenir una mirada global sobre les nostres vides i sobre el món. Avui és un dia per celebrar no tant 'les nostres petites coses', sinó de considerar i gaudir que "vivim, ens movem i som" en el si d'un Misteri que és un Déu-Amor, que és un Déu-Comunitat, relació, sortida de sí cap a l'altre, invitació, acollida, braços oberts, amor incondicional que espera i espera... Avui és un dia per adonar-nos d'això, i valorar que estem sustentats en una bona Roca, que la nostra vida no és buida, sense sentit, que no està suspesa en l'aire.És clar que tot això pot resultar difícil d'acceptar o d'entendre quan vivim aclaparats per la serietat del sofriment, del mal i la injustícia que ens envolta i amara. Però justament per això, el que celebrem avui és alhora un acte de fe i l'acollida d'una Bona notícia immerescuda, sorprenent, que desborda els nostres horitzons. És una Bona notícia que ens convida a acollir-la, a deixar-nos portar per ella. I que, evidentment, ens portarà a un compromís concret amb la humanitat, amb el món. Una vegada em deia una persona que va tenir una experiència forta en la pregària: davant un text de l'evangeli, no recorda quin era, li va venir al cor una pregunta que el va commoure fortament. La pregunta era: "*i si fos veritat, tot això? I si fos veritat el que ens diu Jesús: que tenim un Pare de tots que és Amor incondicional...? I si fos veritat que realment l'Esperit és qui ens impulsa i vivifica? I si fos veritat que Jesús és la manifestació d'aquest Déu que vol venir a nosaltres fent-se fins i tot un de nosaltres? I si fos veritat que Déu té un somni per la humanitat, on tothom viu el gran* shalom*, la fraternitat, l'amor de germans? I si fos veritat que vol realitzar-ho* en *i* per *nosaltres... I si fos veritat de debò?.... Sí, i si fos 'veritat-veritat'? I si fos 'realment veritat'? Què fort seria!*". Sí, aquesta persona va ser fortament commoguda perquè va intuir la profunditat i la força d'allò que de vegades 'creiem, però no massa', i les seves conseqüències. Si fos veritat, tot això... com no canviaria la nostra manera de viure i de veure les coses? Si percebés una mica "la fondària, la llargada, l'amplitud de l'Amor que ens sustenta"... com no canviaria la meva manera de tractar els altres? Si descobria que els altres són 'germans meus'... sí, si descobria que són 'germans-germans', Fills del mateix Pare-Mare, persones d'una dignitat immensa, perquè són una veritable joia estimada pel Pare-Mare de tots... com no canviaria la meva manera de veure'ls i de relacionar-me amb ells?...•Som Fills, som germans Com dèiem al principi, la festa d'avui celebra que el nostre Déu és un Déu-Amor, un Déu que no és una força insensible i impenetrable, un 'misteri cec'. Celebrem avui que el nostre Déu és relació. Però la cosa no s'acaba aquí. Va més enllà. En efecte, nosaltres hem estat fets a imatge seva. Per això també som, essencialment, relació, capacitat i crida a l'amor, al compromís amb els altres, amb tothom. Per això, com sant Pau recorda avui, "*tenim un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Abbà, Pare!*". I ens fa cridar, els que ens trobem dia a dia: "germà, germana!". I ens fa cridar, també, els que viuen lluny de nosaltres, en altres continents, en altres contrades llunyanes: "germà meu, germana meva!"... Quina proximitat amb tota la humanitat!: amb els que riuen, els que ens cauen bé, els que ploren, els que ens costa entendre o acceptar...La festa del Déu-Trinitat, del Déu-Comunitat, ens recorda, com dèiem, que estem fonamentats sobre una Roca que és relació i amor. Però això ja veiem que no es queda aquí, sinó que té unes 'conseqüències' ben pràctiques, que ens poden dur a preguntar-nos: - com és el Déu en qui jo confio i crec? És un Déu allunyat, fred, una entelèquia... o un Déu que és essencialment Amor, comunicació, Algú que percebo com apassionat per arribar a mi, a nosaltres, per comunicar el seu amor, per comunicar-se a si mateix?- ara que ja hem celebrat la Pentecosta, com reconec l'acció de l'Esperit en mi? Aquest Esperit que impulsa, vivifica, que és la força de Déu, que ens fa dir 'Abbà-Pare'... Com el reconec actuant i vivint en mi? - com reconec aquest mateix Esperit com una flameta que brilla en el més preciós del cor de les persones? Sé veure el tresor que hi ha en el cor de cadascuna de les persones que trobo en el meu dia a dia... les persones amb les que parlo, les que veig en el metro, pel carrer, en la ciutat, el camp, en els pobles llunyans, en els continents que no conec...- finalment, em puc preguntar: com canvia tot això la meva manera de ser en el món, de percebre el món on visc i cadascuna de les persones que hi habiten amb mi? Que el Senyor ens ajudi a viure tot allò que el nostre cor eixamplat està cridat a fer i a estimar. Així es reconeixerà el nostre 'aire de família' amb Aquell a qui l'Esperit ens ensenya a dir 'Abbà-Pare' i que avui celebrem com un Déu que és Amor i Relació. Que així sigui.

ETIQUETES
ESPERIT DÉU-AMOR DÉU-COMUNITAT ROCA BONA NOTÍCIA GERMÀ PARE-MARE FILL RELACIÓ